

Grund for denne Sags Bevægelse, navnlig fra dette Things Side; det var jo dog fornemmelig to Forbedringer, som man vilde søge at vinde, den ene nemlig at skaffe Befolkningen nogen Indflydelse paa Valget af de Mænd, der skulle være Forligsmæglere, og den anden var at bidrage til, at Forligsdistricterne kunde blive mindre og beqvemmere, for at ikke en Mand, der havde en ubetydelig Fordring, skulde være nødt til at rejse 4, 5 à 6 Mil. for at faae et Forlig istand om 2, 3 à 4 Rd.; dette synes jo dog at være en Urimelighed. En saadan Mand maatte meget heller renoncere paa sin Fordring end bære de Omkostninger, som vare forbundne med en saadan Reise. I begge disse Retninger vil det foreliggende Lovforslag ubestrideligt være et Fremskridt. Jeg kan heller ikke see rettere, end at det er en Overdrivelse, naar man her med Hensyn til denne Sag har sagt, at Regjeringen har givet en Steen, naar der bades om Brød; thi denne Lov er dog, saaledes forekommer det mig, en Smødekøkken fra Regjeringens Side. Jeg havde ganske vist haabet og ønsket, at Befolkningen havde erholdt en større Indflydelse og Magt over dette Forhold, men saaledes, som Stillingen nu er, vil jeg meget tilraade Thinget at vedtage Loven, og jeg kan heller ikke tvivle om, at dette maa blive Resultatet, da det hele Udvalg anbefaler Lovforslagets Vedtagelse som et Fremskridt i den Tilstand, som nu bestaaer ifølge Lovgivningen om Forligsvæsenet.

Alberti: Den grove Forvanskning, som Rigsdagsmanden for Nykjøbing (Monrad) tillod sig af mine tidligere Uttringer, bevæger mig til et Par Bemærkninger. Jeg skal dog henholde mig til, hvad der allerede er yttret mod hans Udtalelse af Rigsdagsmanden fra Langeland (S. A. Hansen). Den ærede Rigsdagsmand fra Nykjøbing (Monrad) mener, at jeg skulde have lagt ringe Bæviser paa Dømmekraft for Dagen ved de Udtalelser, jeg gjorde før. Ja, dersom jeg havde sagt det, som han tillægger mig, saa havde der muligvis været store Feilslutninger deri, men jeg har ikke sagt Nogetsomhelst af det, han behagede at tillægge mig. Den ærede Rigsdagsmand kan senere

see det i Tidenden, thi jeg bruger aldrig at efterlæse, hvad jeg har sagt; det vil altsaa foreligge saaledes, som det er opfattet af rette Paagjældende. Den ærede Rigsdagsmand fremstillede Spørgsmaalet aldeles falst. Han sagde, at det var, som om jeg havde paastaet, at der skete et absolut Tilbagekridt ved Alt, hvad der laa for i dette Lovforslag. Saaledes har jeg ikke fillt Sagen. Jeg har anstillet en Sammenligning imellem det Forslag, der laa for for 2 Aar siden og da vedkjendtes af Justitsministeren, og det Forslag, der foreligger idag. Jeg vil nu spørge Enhver, som besidder Dømmekraft, om det Forslag, vi havde for 2 Aar siden til Forligsvæsenets Reorganisation, ikke laa Grundlovens Tanke langt nærmere end det, vi have for idag. Dersom dette ikke kan benægtes, saa har min tidligere Udtalelse ogsaa været berettiget, og jeg har været berettiget til at sigte Justitsministeren for at være i Reaction; det er det, jeg har gjort, og jeg har sagt, at dette ikke vilde finde Nødet end Modstand hos mig. Jeg har talt om, at denne Lov var nok et bureaukrattisk Krydderi, som den ærede Minister opvarte os med. Den Tanke fastholder jeg, og jeg har ikke sagt, at det var Begyndelsen; Begyndelsen ligger langt længere tilbage. Dersom Begyndelsen først havde været iaar, saa havde vi ikke den ene Gang efter den anden, fra den ene Minister efter den anden, faaet en Udtalelse om, at der og der vilde de bruge Kongens Beto; nei, Begyndelsen ligger allerede et Par Aar tilbage. Men denne Lov er netop en bureaukrattisk Lov. Hvor har den faaet sin Omdannelse? Hvor har den ærede Justitsminister været med det Udkast til Forligsloven, som var her i 1855? Han har ladet det sende omkring til Retterne og Amtmændene, og deraf er det, at Inspirationen er udgaaet til ham om det Bæsentligste af det, som her foreligger. Jeg troer derfor, at den ærede Rigsdagsmand fra Nykjøbing (Monrad) har taget meget feil og er kommen uheldigt fra det ved sine skarpe Uttringer mod Demokratiet ligeoverfor Bureaukrattiet i dette Tilfælde; thi her er netop en bureaukrattisk Lov, en Lov, som den ærede Minister for har vedkjendt sig som rigtig i en anden Stikkelse. Den ærede Minister har der-